

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Lectio 6. 5. part. Cæci vident, surdi audiunt, claudiam bulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt. Explicatio mortalis de cæcis, surdis, claudis, leprosis, mortuis I. Dicemus in prima parte ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

tientia, velut arundo, agitata in fratrem, postmodum trepidatione interiori & exteriori mirè exagitur profugus & vagus.

5. Quinto, in templis Christianorum, instar arundinum funtilli, quos levitentatio flebit & immutat, qui ad pedes sacerdotum multa propofita faciunt emendationis: sed quod hodie refolvunt cras diffolvunt; levi aia emoci, a bono propofito reflitunt, & in priora peccata reincidunt, non attendentes monitum Sapientis: *Nonne vanities omne quantum. Et non eis in manus viam, esto firmus in veritate sensus tui.* Reperitur hic alij instar arundinum, quia hypocriti sunt infecti; exterius parent intus sine medulla sunt verè pietatis, à vanitate vento non immunes. O arundines inanes & instabiles! Similes etiam reperies in Claustris Religionum, qui animo vacillant inconstantes, respirant ad alia quæ reliquerunt, sæculi auram captant; & ad illam vertuntur, arundines planè leves sunt, quia nulla firma radice in Deo, vel Religione assumpti intant.

6. Postremo, illi maxime inter arundines vento agitatae connumerandi sunt, qui nullam firmitatem habent in fide; sed ad prosperitatis vel ad veritatis ventum fidem mutant, lucrum quærentes, vel persecutionem timentes. O quam multi in rebus turbatis Germaniæ, Belgij, Angliæ, tamquam arundines instabiles facti sunt in fide, de quibus illud Prophetæ verum est: *Neque plantatus, neque satus, neque radicatus in terra truncus eorum, Repente sicut in eis, Et turbo quasi stipulam auferet eas.*

E ADEM DOMINICA.

LECT. 6. Cæci vident, surdi audiunt, claudi ambulant, leprosi mundantur. Et Matth. II.

Exordium. **D**um Christus in hunc mundum venit, multos cæcos invenit, & eis visum restituit; multos quoque surdos, nec eis defuit, multos leprolos & mundavit, multos claudos & paralyticos, quibus gressum rectum fecit. Denique & mortuos palam suscitavit, ut ostenderet verum esse quod de se ipse pronunciauit. *Ego sum resurrectio & vita.* Omnes ferè isti, vel aliorum precibus sanitatem sùt consecuti, ut patet Historiam Evangelicam percurrerenti. Adhuc modo magnus est numerus cæcorum, surdorum, claudorum, leproolorum, & mortuorum, non secundum corpus, sed secundum animam. Et ad hos sanandos semper adest Christus, verum quia ipsi, nec vitam, nec sanitatem requirunt illius manent expertes. Scilicet hic Medicus inter nos agens in finem usque sæculi, vult humiliter auxilium suum implorari; nec ullis salutem impertit, qui morbum suum amant, vel qui ut juventur, negligunt, ideo tantus est numerus languentium, quia magnus est numerus salutem suam negligentium, imo nec morbum agnoscunt. Veni tecum, & ostendam tibi infirmitates, &

miseriam hominum plagam, & invenies hoc sæculum non esse nisi grande Hospitale, & Xenodochium varia habens habitacula ægorum. Est cæcorum, tale 2. Surdorum, 3. Claudorum & paralyticorum. 4. Leprosorum 5. Mortuorum. *Mundus est hospitale, est Xenodochium, varia habens habitacula ægorum. 1. Habitacula mortuorum.*

Visitemus igitur & inspiciamus primum habitaculum in quo sunt cæci, & videbimus magnum esse eorum numerum. Sed quinam sunt illi? Nonne qui oculos habent & non vident? Pars magna forenterram fodientes, cœcilitium plantè, ignari, & circa illa velut oculis capti. Noctus quoque & vespertilionibus cæcis ab similes non sunt, quia lucem fugiunt; eorumque oculi magis tenebris quam lumini allueverunt. Et quale eis gaudium esse potest, si non possunt videre lumen cœli? Certe nec gaudia cœlestia vident, nec judicia Dei, nec novissima considerant, nec æternam infelicitatem; nec animæ suæ miserabilem statum agnoscunt: ideo merito cæci dicuntur, palpantesque in tenebris offendunt, impingunt, ruunt, & tandem in æternam præcipitium corruunt. An paucitales reperimus? Imo vero plurimi in omni statu & conditione hominum. O cupiditas avara, quam multos ita excæcas, ut lucrum aspicientes & numerum, vix unquam cœlum inspiciant, sed illud pro vilis lucro perdat! O luxurie luti, quam multos oculos obducis, quasi sterces hirundinis, ut lumen cœli non videant! O juvenis cæca, quo modo stercore libidinis clausus habens oculos, in abyssum risi! O invidi, nonne & vos invidia venenum cæcos reddit! *Quis dicit fratrem suum, in se abstrus est;* inquit S. Joannes. O anima vanitati dedita, pulvis humanus vel noxius humor sæculi quantam vobis offundit caliginem! Profecto si plene cæci non estis, caligant vobis oculi sicut Heli qui difficillime poterat inspicere lucernam Dei ardentem, itaque non est exiguus cæcorum numerus etiam inter Christianos; nam de infidelibus & hæreticis nimis auctum est quod lucis sine flores, & cæci tenebriones. Et multi non ab similes sunt civibus Sodome, qui ab Angelis cæcitate percussis non poterant ostium reperire, quia pauci ad lucem redeunt ut inveniant ostium paenitentiae. Non ab similes etiam multi Evangelicæ divitiæ, cui sic ocelli erant oculi, ut Lazarum ad januam suam quondam jacentem non videret. Aperuit postmodum oculos, & vidit cum in sinu Abrahæ ex loco tormentorum; sed sero nimis ei oculi sunt aperti, sicut & illi qui post hanc vitam sine fine gementes inclamant: *Ergo erravimus à via veritatis, & Sapa: lumen justitia non lxxx nobis, & sol intelligentia non est artus nobis. Lassati sumus in via iniquitatis & perditionis, & ambulavimus vias assecles, viam autem Domini ignoravimus.*

Itaque aliqui sunt à nativitate cæci, quia nunquam fecerunt benefacere. Alij olim quidem videntes fuerunt, & pietatis exercitiis additi, sed postmodum propria cupiditate & passione excæ-

Heb. 6.

cati abiecerunt lucem, quam omnino difficile est
eis recuperare. *Impossibile est eis qui semel illuminati
sunt, gustaverunt etiam donum celestis, & partem spei
facti sunt Spiritu Sancti, gustaverunt nihilominus
bonum Dei verbum, virtutes, sacula venturi, rursum
revertari ad penitentiam.* Ubi cum dicit hoc esse
impossibile, vult significare hoc esse valde diffici-
le, ut sc. specialiter a Deo illuminati, & divinae gra-
tiae lucidis donis singulari Dei favore visitati, huius-
modi dona abiciant, & lucem contemnant, eam pos-
sunt recuperare valeant. Apud Deum tamen nihil
est impossibile, nec apud supremum Medicum.
Quicumque igitur caeci estis, & quicumque caeci-
tate percussi, audite bonum nuncium quod insinu-
amus vobis visitantes vos. Quod illud nuncium?
Ecce adest Medicus, in litteris suis authenticum
hoc gerens testimonium ob varias caecorum cura-
tiones: CAECI VIDENT: Nihil dubitatis, sed solum
illius opem humiliter exoptate, ut tollat omnem
humorem noxium, pulverem lutum, & aciem vili-
yam vobis impediens, & obsecrantes; moxque
ejus scientiam & benignitatem experiemini. Col-
lyrio enim preciosissimo novit inungere oculos,
& omnem caecitatem efficacissime abtergere. Sed
multi sunt, qui caeci cum sint, videntes se existimat,
& sic non possunt sanari; sic aperti quidem oculi
sunt, caeci tamen ad ignem & mortem vadunt,
quia medicum fastidiunt, nec morbum agnoscunt.
O caecitatem deplorandam! O quam feliciter di-
cerent cum Augustino, oculis tandem illuminatis
miserabilem vitam suam agnoscentes *Ps. va-
tenebrae meae quibus jacui. Ps. va caecitati illi in
qua videre non poteram lumen caeli. Va, va in
caecitate ignorantia mea, quando non cognoscebam is
Domine!*

Sol. c. 33

2. Habitu-
taciolum.

est surdo-
rum.

1. Jac. 42.

Surditas
ex diver-
sis prove-
nit.

1.

2.

Pergrate mecum, visitemus secundum habitacu-
lum nostri Xenodochii, habitaculum scilicet
surdorum, & inspiciamus eorum numerum. Sed
vis nocte quinam sint illi? Audi Prophetam: *Quis
surdus natus, et vultus meus ad quem misit non visum?*
Multi porro sunt nuncii, quos mittit ad servos suos;
qui non audiantur a surdis. Nuncii sunt, quicumque
verba divina populis annuntiant, beneficia pro-
ponentes, minas intendant. Sed quam frequenter
surdus canuat? Nuncii sunt Angeli nobis ad custo-
diam destinati, ad meliora quotidie nos instigan-
tes, sed consilia eorum inaniter transiunt. Nuncii
sunt omnes bonae inspirationes divinitus immis-
sae, sed contemnantur. Eheu quam miseranda surdi-
tas! Ad voces Dei & nunciorum eius homines ob-
surdescunt, ad voces autem carnis, mundi, satanae,
aperas habent aures, clare eas audiunt & obau-
diunt. Sed unde eis talis surditas? Ex terra quod-
dam provenit humore. In terra enim sunt, terramq;
amant, terram colunt, de terra loquuntur, sicque
humor terre ferit eos ad caecitatem surdos facit. Pro-
venit etiam ex nimio tumultu intus in anima co-
rum resonante. Sicut enim Fabri & operarii ter-
ram frequenter obstrucentes sunt ex nimio

strepitu, quia corrumpit organum & sensum, sic &
nonnulli ex saecularium negotiorum continuo
strepitu surditatem contrahunt, per quam divinis
vocibus impediuntur intendere. Denique, sunt &
aliqui voluntarie sibi surditatem inducentes, de
quibus Psaltes: *Eror illu secundum similitudinem
serpentis, sicut aspidis surda & obturata aures suae,
ut non audiat vocem veniensis incantantis sapienter.*
Dicitur aspis, ne audiat vocem incantatoris educe-
re cum volentis, & tenebrosa sua caverna, unam au-
rem terra figere, & alteram cauda sua obferre, sic
& quidam ne celestem vocem audiant, e peccati
specu eos educere volentem, unam aurem terrenis
curis obturare solent, alteram venenata sua con-
cupiscentia quasi cauda serpentina. *Auduit ver-
bum sapiens filium luxuriosum, & post tergum suum
projecit illud;* voluntarie scilicet ad feriam moni-
tionem obstruendo, contemnit conculcat, & ne ad
cor ingreditur, aurem cupiditate libidinosâ obtu-
rationem vult suscipere *insutum verbum, quod potest
salvare animam.* Nota est Udonis historia, cui tribus
bus cœtinuo noctibus in impudicitia forditibus sese
voluitantem vox divina insonuit: *Ecce finem hodo quia
sua hujus Vdo.* Sed concupiscentiae cauda aurem
cordis obturatam habens, nuncium hoc divinum
post tergum suum projecit & contempsit, idoque
ad divinum tribunal mox raptus est, orbitoti & om-
nibus ad vocem divinam se surdos exhibentibus
terribile præbens exemplum celestis vindictæ.
Væ, vae surditati.

Magnus interitum est Surdorum numerus, magnus
planè. Ideo in clamat Dominus per Prophetam:
Terra terra, terra audi verbum Domini. Ideo & in
Evangelio sapiens cum clamore ipse reperit: *Quasi ha-
bit aures audiendi audit.* O quam frequenter ali-
quibus inculcatur, oportet odium deponere, oportet
luxuriae occasiones deserere, oportet aliqua res-
tituere, oportet obsequiis & commensationibus
nuncii remittere. At non habent aures audiendi.
O quoties interitus Deus in clamat, vae tibi, Titius
inferni quid continuo in peccatis haeres? Quid
voluntaris in caeco, cum sis de caelo? An non crea-
tus es ut caelum possideas? An non divina imaginis
es insignitus, divina etiam capax gloriae? Cur ima-
ginem illam conspurcas? Cur ad inferni nunquam
intermorturas penas citato curris & redit? Verum
omnis hæc vox aut inspiratio sine fructu transit;
quasi surdo diceret: Audi me. In talibus completur
illud: *Audite audientes, & nolite intelligere, videte
vissonem, & nolite cognoscere.* Non ignorant man-
data Dei, ejusque voluntatem, sed in media luce
caeci manent, & inter tot Dei voces surdi. Vae caeci-
tati, vae surditati. *Qui videt multa, nonno caecus? Isaiâ 42.
qui aperit habet aures, nonno audies? Audite ergo
surdi, felix nuncium, quod hodie habitationem
vestram visitantes vobis insinuamus: En Medicus
adest prope, qui novit omnem surditatem tollere,
habetque in litteris regis ob multorum curatio-
nem testimonium authenticè scriptum grandi
chara-*

3.

Psal. 57.

Eccl. 21.

1ac. 1.

Hier. 22.

Magnus

surdorum

numerum.

Isaiâ 6.

Isaiâ 42.

charactere: **SURDI AUDIUNT. Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra.** Tantum exoptat à vobis cum saliva sapientie in illas immittet, & remedium afferens, auditui vestro dabit letitiam & gaudium. Tunc poteris ei dicere illud: *Domine aperuit mihi aurium, ego autem non contradixi.* Ne dubitatis de ejus scientia aut voluptate, quia scriptum est de illo: *Audienti in illa die surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi caecorum videbunt.* Quasi dicat Propheta: In adventu illius surdis omnibus bonum nuncium nunciatur, quia illo melam afferente, audient surdi verba libro vite inscripta, audient verbum æternum, internum, externum; quod potest salvere animas eorum.

Inf. claudorum.

Vistemus ulterius tertiam habitationem nostri Xenodochij, in qua commorantur **CLAUDI**, videmusque eorum numerum. Sed quoniam sunt hi claudi illi utique qui non figunt solidum gressum in via virtutis & mandatorum Dei: sed unum pedem in via recta videntur ponere, alterum in viam vitiorum flectere. Et sicut qui duobus polleat pedibus, si unus sit altero brevior; coguntur claudicare, nec recte progrediuntur. Sic animus noster duos quodammodo habet pedes, intellectum & voluntatem, sed saepe brevior est pes voluntatis, quam intellectus; quia quae agenda sunt, plerique per intellectum cognoscunt; voluntas autem brevior & tardior remora: inicit, & impedit perfectum & celerem gressum inde oritur claudicatio monstruosa & apud Deum probrosa. Propterea monebat **Abraham** post gressus rectos facite pedibus vestris, ut non claudicetis, magis autem sanctorum. Ideo etiam exprobrat, bat **Isaëlis Elias**: *Videte quomodo claudicatu in duas partes? Si Dominus est Deus, sequimini eum, si Baal est Deus, sequimini eum.* Videbantur quidam ex **Israelitis** simul idola velle colere cum Deo vero, quæ omnino monstruosa erat claudicatio, sicut & in illis qui in capessenda veræ fidei via inconstantes & vacillantes reperuntur, modo uni recte adherentes, modo alteri. O claudicationem deplorandam! His ergo repetendum est idem quod **Elias**: *Videte quomodo claudicatu in duas partes? Si Dominus Iesus fidei auctor vere est Deus, nec falli potens, nec fallere, sequimini eum firmissimo assensu, quid in ejus verbis vel via ambigitis? Cur in omni fide salutem reperiri posse existimatis, cum sit unus Deus, una fides, una Ecclesia sponsa Christi? Cur Patri mendacij adheretis, modo in hanc, modo in illam partem inclinando, modo cum hæreticis cenam inanem sumendo, & verbum eorum audiendo, modo cum Catholicis vero corpori Christi & verbo ejus communicando? Gressus rectos facite pedibus vestris, ut non claudicetis, magis autem sanctorum.*

Feb. 12.

3 Reg. 18.

Claudio.

Dolendum verò non exiguum esse numerum claudorum, non solum de illis loquendo qui in fide vacillant, & inconstanti gressu pergunt; sed & de il-

lis qui in via probitatis & morum imperfectè & monstruose incedunt, & quasi in duas partes claudicant. Quam multi sunt medij Christiani, una ex parte Deum colentes, altera ex parte Satanae adherentes? Modo ad Ecclesiam Dei pergunt ut laudib' divinis vacent, mox ad Oratorium Diaboli ut commellationibus ebrietatibus, lascivis verbis & cantilenis indulgeant. Ex eodem ipsorum ore mox benedictio, mox maledictio Dei & proximi pronant. Una manu sicut quandoq; sua, altera manu rapiunt aliena; sic Deo se posse servire autumant, simulque Mammonæ & injustitiæ. Unum genu flectere posse existimant eorum Dagon, alterum coram Arca. Putant se simul placere posse mundo & carni simulque Christo & Virgini. In templo videntur Angeli, ostentantes pietatem quandam & probitatem exteriorem: in domo videntur diaboli, ob rem nihili jurantes, execrantes, maledicentes. An non hi omnes claudicant in duas partes? Vere de illis scriptum est: *Filij aliam mentem sunt miseri, inveniati sunt & claudicaverunt à semita sua.* Illi sunt filij alieni & adulterini respectu Dei, qui ficto vel imperfecto corde illi serviunt; qui Patrem non sequuntur nec ejus voluntatem; quos cum genuerit rectos, & in viam æternitatis eorum direxerit pedes, ipsi claudicant à semita sua. Ipsi sunt filij quibus facta est promissio hæreditatis, sed facti sunt alieni, & mentiti sunt, resiliendo à fide promissione. Promiserunt enim adherere Deo renunciantes diabolo; sed modo claudicant, recedentes à Deo adherentes diabolo, & operibus ejus.

Psal. 19.

Gen. 34.

Aug. de iacob. civit. 16. cap. 39.

Jacob post lucam cum Angelo claudus effectus est uno pede firmus gradiebatur & rectus, alter pes infirmior erat & claudicans, nervo femoris ob tactum Angeli marcescente. Per hoc vero indicabatur, quod una pars filiorum ejus recto pede erat in cellura, ad Christum accedendo, cum ut Messia recipiendo, ejus vestigia & mandata se claudendo. Altera vero pars deflectura erat, pede claudendo & obliquo in cellura, à Christo recedendo, eumq; negando. *Iacob rectus fuit in electo, claudus in reprobo. Femoris latitudo generis est, multitudine, plures quoque in ea stirpe sunt, de quibus dicitur: Claudicaverunt à semita sua.* Sic & inter Christianos, qui etiam filij Jacob sunt secundum promissionem, duæ sunt partes; una incedit recte & firmiter per viam mandatorum Dei alia defleat à via & obedientia & in æternum perit. O sortem miserabilem! claudicationem lachrymis dignam!

Sed quicumque claudi estis & vestigijs nutantibus ambulatis, felix audite nuncium, quod visitates vos asserimus. Ecce medicus peritissimus prope est sum inveniatis, qui in authenticis suis litteris & tabulis intercriptum ostentat. **CLAUDI AMBULANT.** Nec multa præscribet difficilia, ut sanitatem imperietur. Solum à vobis postulat, ut conatum exferatis ad surgendum & ambulandum, manumque ejus extensam ad auxiliandum apprehendatis. Certè unguento pretiosissimo juvenum femoris ejus, omneque quod

Claudi ad Christi sum inveniatis.

quod in vobis marcidum esse potest, unget, roborabit, vividum reddet, ut ultra non claudicetis. Quod si etiam ob paralyfim & infirmitatem impotentia quaedam in vobis cernatur, nihilominus si volueritis, & opem ejus imploraveritis, restituet vos pristinae sanitati, jubebit tollere grabatum, recteque & firmiter faciet ambulare. Focices vos, si instar claudi ad portam speciosam templi jacentis in eum respiciatis, sicut ille in Apostolum Petrum; abique dubio exsultetis magnificantes Deum, & ponet pedes vestros quasi ceruorum, super excelsa stans: quia de ejus ad ventu scriptum est, Salus sicut ceruus claudus.

Mat. 9.

Abc. 3.

Mat. 9.

4. Locum in hospitali hoc est leprosum.

Dergamus, & visitemus quartum habitaculum Hospitalis nostri, in quo invenimus leprofos maximo numero. Vis scire qui sint leprosi. Illi sunt qui peccati foetida lepra infecti, etiam alios inficiunt: frepidum halitum habent instar leproforum, ita ut qui approximant eis, vix sine contagio recedant. Tales sunt qui verbis impudicis alios ad libidinem concitant, quasi scabiam & impetiginem suam aliorum animis afficiant. Tales etiam sunt detractores & calumniatores, qui auditores suos peccati sui reddunt consortes, dum alienam famam ore foetido etiam in aliorum animis contaminant. Tales denique sunt malum consilium dantes, quo ad peccandum alios illicent, quos & pestilentes solet Scriptura vocitare. An ergo pauci sunt leprosi. Inno vero pauci non leprosi. Audi in particulam.

Lepra, de

veris specie

4. Reg. 5.

1. Quidam lepra Naaman infecti sunt, qui Syriæ Princeps erat, & lepra ei adhaerens lepram superbia Magnatibus adhaerentem designat. Hi lepram suam, instar Naaman, deponere debent in Jordane, se humiliando. Quid est Jordanis; id est, fluvius iudicii. Si iudicium Dei considerent, in quo quilibet humiliabitur, & se coram Iudice, velit nolit, incurvare debet, certe lepra superbia fugiat, necesse est. Haec ergo consideratio, quasi quaedam est in Jordane lotio: in fluvio iudicii, viti, & maculae omnis ab arrogantia animi procedunt, facilis est submersio. U. de Sapiens moner Reges & Iudices ut hunc fluvium iudicii divini frequenter accedant, ibique seipos considerent, & vitia omnia abstergant. *Audite Reges & intelligite, discite lucis finem terra: Prædicite aures vos qui continetis multitudines, & placetis vobis in turba nationum: quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo qui interrogabit opera vestra. & cogitationes scrutabitur: quoniam cum essetis ministrum regni illius, non recte iudicatis, nec custodistis legem iustitiae neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Horrendè & cito apparebit vobis, quoniam iudicium auristimum in his qui praesunt, fiet. Simile eis monitum dat Saltes in Pl. 2.*

Sap. 6.

4. Reg. 5.

2. Quidam lepra Giezi infecti sunt, hoc est, lepra avaritiae, quae tenaciter adhaeret quam & in posteritatem transmittunt, dum iniuste acquisita cum obligatione annexa transmittunt in haeredes, non

Rational Evang.

sine praedicio salutis suae, & aliorum, ad quos haec transeant. Hos dicimus similem habere lepram Giezi servo Elisaei, quia ipse lepram acquisivit, eo quod contra voluntatem Elisaei heri sui pecuniam & vestes accepit à Naaman; lepramque in tertiam & quartam generationem transmisit.

3. Quidam infecti sunt lepra Mariae fororis Moysi: haec est lepra rebellionis, inuritur aitionis, detractionis. Ideo enim Maria percussa fuit caecitate lepra, quia murmuravit, & rebeli animo locuta est contra Moysen, propter uxorem eius Athiopissam. Unde S. Ephrem agens de morbo linguae, sic haec de re loquitur: *Exterrita Maria lepra docetur, quam grave sit vitium obreclatio. Corpus quod lepra infectum cernebatur, velat speculum quoddam fuit anima qua non perspiciebatur, cuius indicabat maculam. Ecce illa carnis corruptione patrifacium est, quomodo hominis detraheris corruptantur animus.*

Num. 12.

Leprosi ad Christi

Num con-

fugiunt.

Magnus itaque est leproforum numerus, & multiplex lepra; quae ab uno ad alium facile serpit & inficit. Interim audiant leprosi, quacumque lepra infecti, bonum nuncium quod eis afferimus: En Medicus adest, qui in tabulis & literis suis regis testimonium hoc scientiae & experientiae suae circumfert: **LEPROSI MUNDANTUR**. Sic olim Graeci Medici Constantino Imp. lepra infecto consulebant balneum ex sanguine calido infantium confectum: longè praestantius & efficacius balneum habet ex proprio sanguine temperatum; quod infallibiliter lepra omnis maculas abstergit, & reddit nitidam animam instar puri pueri, reddens illi gratiam & innocentiam. Habet & sanguinem passeris, quo ubi quispiam aspersus fuerit, mox omnis lepra dissipat. Accedite igitur leprosi omnium confidentia, & petite ab eo sanitatem; hoc enim poscit à vobis, ut eam expectatis, dicitque vobis quod euidam alteri: *Vis sanus fieri? Vos respondete, quod ei quidam leprosus: Domine si vis, potes me mundare. Mox & ipse subjicit: Volo; Mundare. Quod si tanti Medici aspectum reformidatis, habet & ministros suos, qui vobis compatiuntur, & balneum ac remedium ab eo praescriptum applicent, lepramque omnem sanant. Ad hos renisit decem leprosos sibi humiliter inclamantes: *Iesu Praeceptor miserere nostri; quibus respondit: Ite, & ostendite vos sacerdoti; & dum irent, mundati sunt. Si per veram contritionem firmiter resolvatis lepram vestram ministris Dei ostendere, plena confessione & agnitione, jam tuae peccati fugit lepra, & redit gratia. Nolite igitur adeo facile remedium, adeoque efficacem negligere.**

Matth. 8.

Luce. 17.

Postremo visitemus locum ubi jacent mortui, & inspiciamus cadavera, sunt enim & illa magno numero. Sed quosiam mortuos vocamus? Eos scilicet qui in statu peccati mortali agunt, maxime si jam diu in illo statu jacent, quasi insensibiles, mortuoputidi, foetentes. An non inde peccatum dicitur mortale, quia perniciem & mortem affert? Igitur qui in illo sunt, rectè dicuntur mortui, vel jacentes

S. Locum

habita-

culum est

mortuo-

rum.

Bar. 3.

umbra mortis Unde ad similes inelamat Propheta. *Quid est Israel quod in terra inimicorum es, inveterasti in terra aliena, coinquatus es cum mortuis deputatus es cum descendens in infernum* Quasi dicat: Cogita & recogita adeo miserabilem statum tuum, per quem velut in sepulchro jaces inlaidus & foetens, imo quasi inferno jam proximus & addidus, hostium pedibus infeliciter calcatus. Hoc omnem hominem in peccato agentem concernit: quia sicut quaedam est mors corporis dum privatur vita, sic est mors quaedam animae, dum privatur gratia, quae est vera animae vita. Et haec mors per peccatum, dicitur mors prima animae; nam eam consequitur mors secunda, quae est in damnatione, qua homo privatur vita aeterna Per primam autem illam mortem criminis letiferi, secundae morti approximatur, & jam cum illis qui descendunt in infernum, deputatur, nisi gratia vitam recuperet per poenitentiam. Eheu, quam deplorandum est, adeo multos esse, qui animam suam mortuam, & factidam velut cadaver, in corpore vivo circumferunt! Et quidem mors illa & rector licet coram hominibus non appareat, coram Deo tamen & Angelis manifesta est, & intolerabilis. Et sicut cadaver hominis pedes habet, & non ambulat, oculos habet, & non videt, os habet, & non loquitur: ita qui in morte peccati jacet, videtur operari aliqua bona exerecere posse, sicut alii; sed quia vera gratiae interioris vita carent, meritoria non sunt, meriti tantum apparentiam habent, & opera mortua vocantur. Eheu, quam parvi faciunt homines vitam hanc gratiae, quae tanti tamen momenti est, ut nos divinae reddat confortes naturae! O quanto illa constitit pretio, quae filii Dei vita nobis empta est, & sanguine pretioso! Attamen adeo incurie inestimabilis haec vita conservatur, immo pro re nihili pro exiguo lucro, pro momentanea voluptate, pro puncto honoris & vindictae prodigitur. Sic infelices sunt filii hominum, qui vitam hanc filiorum Dei, quae à vita ipsa Deinitium & originem ducit, & ad vitam aeternam nos perducit, tam facile perdunt. Infeliciores, quod cum illam perditam possent recuperare, ad id non nituntur: sed in sepulchro jacet crescentes, non solum quadrienni, sed quadrimenses, imò annui & quadriennes.

Namque mors mortuorum quanto

Quod si plenus vis agnoscere magnum esse numerum mortuorum horum, percursae omnes statuas, omnesque conditiones, & aetates hominum, & videbis quam facile peccato mortali sese involvant, & vitam gratiae in se perimant. Quod ipsum indicari videtur, in variis mortuis quos Dominus ad vitam sua benignitate reduxit. Quidam enim mortui reperiuntur inter adolescentes in flore aetatis agentes, quos plangit mater Ecclesia, sanus eorum cum lacrymis proficiens: & hi repraesentantur per adolescentem in porta Naim à Domino suscitatum, quem mater vidua multis proferebat lacrymis, quibus motus Dominus, cum

Luc. 7.

reddidit matri suae. Quaedam moriuntur inter puellas nobiles, & haec repraesentantur per puellam i. amorum, filiam Principis Synagoga, in domo paterna suscitatum, inelamante Domino: *Thabitha cumi* hoc est: *Puella tibi dico, surge.* O quot juvenes, o quot puellae ad mortem vadunt, occasione libertatis, occasione letiferi confortii! Quidam etiam inter viros in aetate perfecta & jam grandaeva mortui huic succumbunt; & hi repraesentantur per Lazarum: & quia quidam horum inveterati sunt in peccatis & morte, ideo fortiori voce eis necesse est inelamare: *Lazarus veni fora.*

Marci 9.

Joan. 11.

Interim, quicumque jacetis in morte peccati, audite falix nuntium quod vobis afferimus: En Medicus adest qui non solum aegros novit sanare, sed etiam mortuos suscitare: & ideo in Patentibus suis & Tabulis regia auctoritate confirmatis inscriptum gerit: *MORTUI RESURGUNT.* Novit ipse suscitare, vel incurvando se super mortuum, & ei sese aptando sicut Elias & Eliseus; vel tangendo mortui manum; vel tangendo defuncti loculum, vel solo etiam vocis imperio. Ideo jubet nunc per praecones sitos cuilibet in morte peccati jacenti inelamari: *Surgite qui dormitis, exurgite à mortuis, & illuminabitur Christus.* Omnes vult suscitare, qui desiderant vera vita vivere; omnes vult de se erigere, qui sepulchrum & mortem cupiunt deserere, & vocem ejus, vocem vitae audire. Expergiscimini igitur omnes qui habitatis in mortis pulvere & caligine: quia per viscerum misericordiae visitavit nos Oriens ex alto, & venit illuminare omnes qui in tenebris & umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes eorum in viam pacis.

Reg. 17.

4. Reg. 4.

Eph. 5.

Luc. 2.

Conclusio. Obsecro Te per haec viscera misericordiae tuae, o Jesu Christe. Medice desiderantissime, cum multi in hoc populo sint caeci, ut digneris eos illuminare; cum multi sint surdi; ut digneris eis oculos aperire; cum multi sint claudi, ut digneris claudicare eorum vestigia reformare; cum multi sint leprosi, ut digneris eos mundare; cum multi sint mortui, ut eos digneris vitam restituere. Fac ut omnes hic praesentes recte videant, recte audiant, recte ambulent, recte & pure convertantur recte vivant, ut in aeternum vivere, & te aeternum benedicere valeant. Si patecet in nobis veritas litterarum tuarum, veritas hujus sigilli patet, cum quo in hunc mundum missus es; *Caeci vident, surdi audiunt, claudi ambulant, leprosi mundantur, mortui resurgunt.*

Lect. 7.

tripartita.

Pars I.

De legatione Iudaeorum

& re-

ponso

Joannis.

Non sumus

Christus

nam

DOMINICA III. ADVENTUS.

Miserunt Iudaei ab Ierosolymis Sacerdotes, &c. Joan. 1.

Hae Legatio solemnis est, à Judaeorum Proceribus, ab Urbe Metropolitana, à regia & sacerdotali Ierosolyma procedens, per Sacerdotes & Levitas innumera, viro sanctitate conspicuo summanam